

Bijbels perspectief

Woord van de week

Judas 1:20

*...bewaart uzelf in de liefde Gods,
door uzelf op te bouwen in uw allerheiligst geloof...*

Wie de moeite neemt om het enige hoofdstuk dat het Bijbelboek Judas kent door te nemen, zal ontdekken dat de context waaruit het gekozen tekstwoord komt vrij alarmerend genoemd moet worden. Je zou ook kunnen zeggen dat bij het doorlezen ervan juist de legitimatie van het waartoe het gekozen tekstvers oproept pijnlijk duidelijk wordt. Het blijkt dan namelijk dat 'het jezelf bewaren in de liefde van God' en 'het jezelf van daaruit opbouwen in je allerheiligst geloof' niet alleen voor toen, maar ook nog steeds voor *nú* noodzakelijk is. Het is al in het derde vers dat de urgentie van ons tekstvers wordt benadrukt in niets minder dan een vermaan om 'tot het uiterste te strijden voor het geloof, dat eenmaal door de heiligen overgeleverd is'. Ofwel: het geloof in de steigers!

Waarom? Al vanaf het vroegste begin blijken er in de gemeente van God mensen te zijn, en denominatie maakt daarbij niets uit!, die de 'overleveringen' in twijfel trekken en van kracht beroven. Kortom, Gods Woord naar eigen believen interpreteren en aanpassen naar de tijd en eigen inzichten. Het meest pijnlijke in dit alles is wel dat het hierbij gaat om mensen die daarvoor 'reeds lang tevoren tot dit oordeel opgeschreven' zijn. De dan volgende kwalificatie liegt er niet om: 'goddelozen, die de genade van onze God in losbandigheid veranderen en onze enige Heerser en Here, Jezus Christus, verloochenen' (vers 4). De link die dan gemaakt wordt naar Sodom en Gomorra mag ons zeker vandaag te denken geven als het gaat om de huidige tot steeds meer in de gemeente aangehangen 'los-van-Gods-Woord-ethiek'...!

Hoe nadrukkelijk actueel het gekozen tekstwoord juist dan is, wordt duidelijk in de verwijzing naar 'het einde des tijds' (vers 18). Dan blijkt het om botweg spotten in de kerk te gaan: *Aan het einde des tijds zullen er spotters komen, die naar hun eigen, goddeloze begeerten zullen wandelen*. Herkent u dit ook vandaag? Is er ooit een tijd geweest die zo nadrukkelijk te vangen is onder de noemer verwarring? Maar het accent ligt in dit hele ene hoofdstuk niet op deze negatieve zaken, maar op wat in ons tekstvers wordt gezegd! En daarom...

bewaar ik mijzelf in de liefde van God? Dat wil zeggen, schat ik het volbrachte werk en het uiteindelijke doel daarvan op waarde? Ben ik gegrepen door Gods liefde hierin voor mij geopenbaard? Verlang ik van daaruit vervolgens naar verdieping, een meer Hem kennen, de kracht van zijn opstanding, zoals Paulus dat noemt? Verlang ik naar groei in het geloof, het volkomen tegengestelde van het streven van de 'goddelozen'? Staat mijn geloof in de steigers? Is niet juist deze tijd in deze appellerend? Bouwen is: wortelen in zijn Woord!

Gebed

Vader, dat wij om Jezus wil doordrongen mogen zijn, dan wel worden, van de ernst van het tekstwoord van deze keer. Hoe groot is ook nu de dreiging en dat juist binnen de gemeente. Als juist in deze tijd, die gelet op de tekenen van de tijd zeker aan te merken is als eindtijd, iets noodzakelijk is, dan is het wel een hernieuwd besef van de betekenis van Uw offer in Jezus Christus voor ons op Golgotha en een van daaruit wortelen in uw Woord. Dat Uw Geest ons in deze overtuigt, om Jezus wil, uit genade, amen.